

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО КАТО БОЖЕСТВЕНА ОБЕЩАНИЕ

Монс. Георги Йовчев,
Софийско-Пловдивски епископ

Скъпи братя и сестри,
Аз мисля, че Рождество Христово е нещо велико, защото Синът на Живия Бог Отец става човек като нас. Следпричастната молитва от днешната литургия казва това: „Величието на Бога ще се разкрие и всички хора ще видят Божието спасение“ (срв. Ис. 40, 5). Рождеството на Христос е последното събитие на нашия живот и на нашия свят, успех и спасение. В лицето на Исус от Назарет, в Божия син, разпознаваме Бога, Който иска да изпълни това обещание по човешки начин.

Ето това е ошастливяващата и същевременно затрудняваща поука на коледното събитие. Бог става човек, за да може като Исус, като наш брат да живее в нашия свят, да го промени, да го обнови. Въплътеният Бог избира безсилието на човека, за да разгърне силата на своето спасение. Това е трудността, свързана с Рождеството. Бог не иска да ни даде щастие по силата на Своето величие, а по силата на човешката бедност.

Ако въпросът с Рождество

Христово стоеше така, тогава божественият коледен план за нашето щастие щеше да ни предразполага по-скоро към плач, отколкото към смях. А мисля, че не е така! Ние имаме сигурна причина за радост над този коледен план.

Бог ни обещава щастие. Той ни осигурява това щастие чрез Своя Син Исус, Който е наш брат. Неговият план ще се осъществи в подражание то на Исус Христос.

Нека допуснем, че това са трудни стъпки към една далечна цел. Ние не можем да ги наречем нежни или гальовни стъпки, не, по никакъв начин. Обаче това са коледни стъпки. Защото от първото Рождество Христово насам Бог в лицето на Исус Христос минава по всички пътища, за да създаде заедно с нас един по-човечен свят.

Нека да бъде свято и благословено Рождеството на Христос, Нашия Господ, Единородния Син Божи, Който стана като нас човек, за да станем и ние в Него обогатени чрез Неговата божественост.

„Рождество“ - Худ. Лоренцо Лото, 1523 г.

Двадесет години Вестник „Истина- Veritas“ Юбилейно

По Божие благоволение и с Божия благослов вестник „Истина-Veritas“ отбелязва своята двадесета годишнина. С тези слова изразявам непоколебимото убеждение, че Божието благоволение и Божият благослов са условието „sine qua non“ някое човешко начинание да разчита на успех. Ето защо тази годишнина е благоприятен повод за размисъл, за радост и не помаловажен повод за благодарност към Божието провидение. Богоизбраният народ Израил живя със съзнанието, че това, което Всемилоствият Бог в добротата си даря-

На стр. 2

От небето ни гостуваха българските мъченици

На 13 ноември т.г. енорията ни „Възнесение Господне“ в Пловдив чества нашите трима блажени: Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков. Тримата бяха отци успенци. Нашият епископ Христо Проиков председателства Божествената литургия. Присъстваха вярващи дори от Куклен, дошли с един автобус. В литургията участваха и децата от вероучението. Те носеха снимки на тримата блажени както и на Евгений Босилков, четвъртия блажен.

В края на литургията три деца от вероучението: Пламен, Станислав и Мариня, се облякоха в свещеническите дрехи на тримата блажени и пред-

ставиха тяхното посещение от небето. Те дойдоха от небето, за да ни поддържат в нашата вяра и да станем техни последователи.

Ето какво ни казаха блажените:

ОТЕЦ КАМЕН ВИЧЕВ

Аз съм отец Камен Вичев. Има вече 59 години как съм в небето. И днес дойдох от небето при вас. Защо? За да ви подкрепя във вашата вяра. Това е нещо много важно в живота. Защото вярата ни изпъл-

ва с надежда. А надеждата ни поддържа в тази вяра. Това е нещо много важно, защото вярата и надеждата заедно ни водят към пълнотата на любовта. Именно това ме водеше в моя живот на земята и ме отваряше към небето.

Не зная дали всички вие ме познавате.

Роден съм на 23 май 1893 г. в село Срем от православни родители. През 1910 г. станам послушник в конгрегацията на отците успенци и приех името Камен (това е българското име на Петър).

През 1918 г. станам преподавател в колежа „Свети Ав-

На стр. 2

Малтийският орден отличи Никополския епископ Петко Христов за особени заслуги в хуманитарната и пастирската дейност

Посланикът на Суверенния малтийски орден в България Негово превъзходителство Камилло Дзуколи връчи на монс. Петко Христов, епископ на Никополската епархия, Големия

кръст на Малтийския орден Pro piis meritis. Това е най-високото отличие, което Малтийският орден дава на духовни лица. Високото отличие бе връчено на 30 октомври по време на литургия в катедралния храм „Свети Павел от Кръста“. Монс. Петко Христов е също и президент на католическата благотворителна организация „Каритас“ и отговаря за хуманитарната дейност на Католи-

На стр. 2

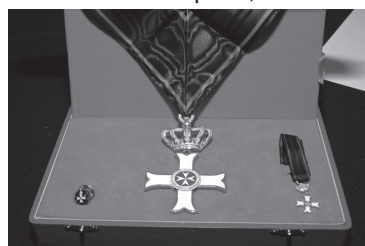
Белене отбеляза литургичния празник на блажения Евгений Босилков

На 12 ноември в Белене беше отбелязан празникът на блажения епископ и мъченик Евгений Босилков. Вярващи от цялата епархия се стекоха в Белене, за да се включат в литургичния празник на първия български мъченик. Другият специален повод беше 60-годишният свещенически юбилей на отец Асен Генев и отец Йосиф Йонков.

Тържествената литургия за празника на блажения Евгений беше председателствана от епископа на Никополска епархия Петко Христов. С него съслужиха апостолическият екзарх Христо Проиков, ректорът на светилището отец Корrado Газбаро и свещениците отец Павел, отец Койчо, отец Стефан, отец Евгений, отец Валтер, отец Йосиф, отец Асен,

отец Ремо, отец Страхил, отец Енцо и отец Патрик. Специално за празника на блажения от Италия пристигнаха отците Пиерджорджо Бартоли, провинциален настоятел на мисионерите пасионисти в епархията, и Пиерлуиджи ди Еудженио, автор на книгата за мъченика „Да умреш за вярата“. Те

На стр. 2

Малтийският орден отличи Никополския епископ Петко Христов...

От стр. 1

ческата църква в България. Основният мотив за наградата са неоспоримите заслуги на епископ Христов за хуманитарната дейност на Църквата, особено в Никополската епархия.

Литургията беше отслужена от епископ Петко Христов в съслужение с енорийския свещеник на катедралния храм отец Валтер Гора. В началото на службата посланик Дзуколи поздрави епископа, свещеника и всички вярващи и изрази радостта си от своето първо посещение в русенската катедрала. В проповедта си монс. Петко отбеляза, че Благата вест от Евангелието тази неделя е, че всеки човек има цена в очите на Бог.

В края на литургията Камило Дзуколи подчерта думите на епископ Христов за любовта към нашия Бог и службата към братята - от десет века това е същността на работата на Суверенния военен хоспиталиерен орден на свети Йоан от

Йерусалим, Родос и Малта, каза посланикът. Следвайки пътеводната звезда на ордена - „защита на вярата и грижа за бедните“, Малтийският орден работи в 140 страни в света. От пет години орденът има посолство и в България, като е иницирал 145 благотворителни акции в различни градове и села. „Тук съм - каза Камило Дзуколи, - за да изразим уважението и възхищението от вас, монс. Петко Христов, епископ на Никополската епархия, за подкрепата, помощта и насърчаването в нашата работа.“

Посланик Дзуколи прочете писмото от Великия канцлер на Малтийския суверенен орден, придружаващо Голям кръст за заслуги Pro riis meritis, подписано и подпечатано от Великия магистър на ордена брат Матю Фестинг. То завършва с думите: „Приемете, Ваше Високотреосвещенство монс. Петко Христов, нашите поздравления, благодарности и почит. Молитвено Ви придружаваме

във Вашата мисия в епархията!“ Посланик Дзуколи връчи Големия кръст за заслуги на епископа, а той от своя страна с особено вълнение изрази своите благодарности на Малтийския орден и неговото ръководство. „За мен новината за това отличие беше изненада. Това е най-високото отличие, което съм получавал в живота си - сподели монс. Петко. - Благодарен съм за оценката на моята работа и на милосърдната дейност - една реалност в живота на Църквата, макар и не толкова забележима. Това признание ме задължава да работя още повече!“

**Росница
ЗЛАТЕВА**

Салезианите в България ви канят на своите събития

ТЪРЖЕСТВА
26 декември 2011 г. - тържество на свети Йосиф (храмов празник в Казанлък)
30 декември 2011 - 2 януари 2012 г. Новогодишна среща
29 януари 2012 г. - тържество на свети Йоан Боско
13 май 2012 г. - тържество на светците Кирил и Методий (храмов празник Ст. Загора)

ДУХОВНИ УПРАЖНЕНИЯ
16-18 декември 2011 г. - предколедно време
30 март -1 април 2012 г. - постно време

ЛАГЕРИ
2-7 юли 2012 г. - лагер за младежи
10-17 юли 2012 г. - лагер за момичета
23 юли -1 август 2012 г. - лагер за момчета
4-10 август 2012 г. - поход
10-12 август 2012 г. - лагер за родители
13-18 август 2012 г. - работен лагер

КОНТАКТИ:

Отец Петър Немец: тел. 0889974103,
e-mail: petr.nemes@mail.bg
Отец Мартин Илек: тел. 0885453614,
e-mail: JilekMartin@seznam.cz
Отец Петър Цвъркал: тел. 0887006042,
e-mail.: cvrkal@atlas.cz
Отец Георги (Иржи) Свобода: тел. 0889379596,
e-mail: sdbsz@mail.bg
Отец Ярослав Фогл: тел. 0888327271,
e-mail: jardafoagl@gmail.com
Отец Антон Коман: тел. 0887221742
Ярослав Ружичка: тел. 0884624490
Суреш Екка: тел. 0893489909
Георги Станчев: тел. 0892947512,
e-mail: jorkich_1992@abv.bg

От небето ни гостуваха българските мъченици Юбилейно

От стр. 1

густин“, а през декември 1921 г. бях ръкоположен за свещеник от източен обред. След 1930 г. станах преподавател по философия в колежа „Свети Августин“.

През юли 1952 г. комунистическата милиция ме арестува и ме обвиниха за много неща, а най-вече, че вярвам в Бог. На 11 ноември 1952 г. ме разстреляха. И така аз не съм вече от този свят, но започвам да живея в небето, откъдето идвам днес с моите двама събрата Павел и Йосафат - да ви подкрепим във вярата.

ОТЕЦ ПАВЕЛ ДЖИДЖОВ

Аз съм отец Павел Джиджов, събрат на отец Камен Вичев. Помлад съм от него с 26 години. И мене ме изпрати комунистическата милиция в небето на същия ден като отец Камен. Тогава бях само на 33 години - както нашия Господ Исус Христос.

Иначе съм роден тук, в Пловдив, на 19 юли 1919 г. в католическо семейство и съм кръстен с името Йосиф. Средното образование завърших в колежа „Свети Августин“. Там се проявявах като буден ученик, силен по математика и особено добър на футбол. Обичах да спортувам.

През 1938 г. станах послушник (кандидат) при отците успенци и приех името Павел. През 1945 г., точно на 26 януари, в Пловдив бях ръкоположен за свещеник от латински

обред. Бидейки млад, много се грижех за младежите. Исках и те да намерят истинско призвание чрез вярата. Но вярата трябва да се практикува, тоест да се ходи редовно на литургия, особено в неделя и празници. Да се задълбочава тази вяра чрез вероучение и да се практикува в ежедневния живот. Дали вие правите днес нещо подобно?

Именно това не харесваше комунистическият режим и решиха да ме махнат от този свят. На 11 ноември 1952 г. те ме разстреляха, но всъщност ме изпратиха, без да знаят, в небето. И днес аз съм тук с вас.

А сега давам дума на нашия най-възрастен събрат - отец Йосафат.

ОТЕЦ ЙОСАФАТ ШИШКОВ

Аз съм отец Йосафат Шишков, един от тримата, които дойдохме днес от небето тук, при вас. Аз съм най-възрастният. Когато комунистическият режим ме разстреля, бях на 68 години.

Роден съм в Пловдив през февруари 1884 г. През 1900 г. след началното училище в Кара Агач край Одрин станах послушник (кандидат) при отците успенци в Истанбул. След учение по философия и богословие бях ръкоположен за свещеник от западен обред. През Първата световна война бях учител в колежа „Свети Августин“ тук, където сега се намира Пловдивският университет, тоест отсреща на нашата черква.

През 1929 г. бях назначен в Ямбол, в малката семинария. Там доставих и ползвах пишещата машина на кирилица, въведох киното в обучението,

организирах вечеринки за младежите, които за първи път слушаха грамофон. След Ямбол бях енорийски свещеник във Варна. И там през декември 1951 г. милицията ме арестува. Моите събрата нямаха никакви вести за мен почти една година - до момента, когато вестниците публикуваха обвинителния акт срещу нас. В този акт за мен казват, че съм един от „най-старите шпиони“. Но въпреки всичко това доволен съм, че успях с живота си да свидетелствам за Христос и сега да бъда с вас.

Днес вече има още по-модерни неща - компютри, интернет, телевизия, които са хубави неща, но зависи как ги използвате. Затова искам да ви кажа да не се отдалечавате от Бог чрез тези неща, но напротив, да ги използвате така, че не само вие да се доближавате повече до Бога, но да разказвате и на другите колко е хубаво да бъдеш с Него. Аз мога да ви кажа, че наистина сам щастлив тук с Него и с много други хора...

Белене отбеляза литургичния празник на блажения Евгений Босилков

От стр. 1

бяха придружени от отец Паскуале. Проповедта бе поднесена от апостолическия екзарх Христо Прошков. В нея той специално поздрави юбилярите отец Йосиф и отец Асен и подчерта, че те са последните живи свещеници, ръкоположени от блажения мъченик Евгений Босилков. Монс. Прошков прочете биографиите на отците Асен и Йосиф и каза, че в този прекрасен ден блаженият Босилков благославя двамата свещеници от небето. След проповедта той връчи на отец Асен и на отец Йосиф специален апостолически благослов от папа Бенедикт XVI. Накрая

специално благодарствено слово произнесе епископ Петко Христов, а след него поздрав поднесе провинциалният настоятел на отците пасионисти отец Пиерджорджо Бартоли.

В следобедните часове на новото игрище пред черквата се проведе първият турнир по футбол „Блажен Евгений Босилков“. Участващите отбори бяха седем. Турнирът откри

На стр. 11

От стр. 1

ва, човек е длъжен тепърва да заслужи с вяроност и смелост и същевременно за тази доброта синовно да благодари. Със същото съзнание и ние днес благодарим на Всевишния Бог за дара, посредством който имаме възможността да живеем единени във вярата, надеждата и любовта с Църквата, разпространена по целия свят.

Преди двадесет години на ул. „Люлин планина“ №7 в София, в стаичка, напомняща Паисиевата монашеска килия, ентусиазирани енорияши от катедралния храм „Успение Богородично“ и от катедралния храм „Свети Йосиф“ под ръководството на преподобния отец Христо Прошков, нине свещенодействащия апостолически екзарх и председател на Епископската конференция на Католическата църква в България, и с разрешението на църковните власти оформиха първия брой на вестник „Истина-Veritas“. Ентусиастите бяха: професор Владимир Градев - с честта да бъде първият главен редактор, Марио Георгиев - от петнадесет го-

На стр. 5

ИСТИНА - VERITAS

продължител
на в. „Истина“ (1924 - 1949 г.)

**Католическа църква
в България**
1606 София,
ул. „Люлин планина“ № 7
Директор
свещеник Благовест
Вангелов

Тел. 954-32-62
E-mail: istina-v@techno-link.com
Pegaknop Mapuo Георгиев
ISSN 0861-6450

2

**ИСТИНА
VERITAS**

**Брой 12 (1457)
декември 2011 г.**

Венецуела. Католическата църква в страната настоява да се сложи край на традиционната борба с бикове. Президентът на Епископската конференция на Католическата църква във Венецуела архиепископ Убалдо Сантана заяви, че борбата с бикове не е съвместима с ценностите на Католическата църква и призова да се забрани този нехуман спорт.

Люксембург. Папа Бенедикт XVI е назначил 53-годишния йезуит епископ Жан-Клод Колерик за архиепископ на Великото херцогство Люксембург. Херцогството наброява над 395 хиляди жители католици, които образуват една епархия за цялата държава. В страната няма епископска конференция на Католическата църква, тъй като епархията е подчинена направо на Светия престол и се ръководи пряко от папата.

Италия. Председателят на Епископската конференция на Католическата църква в страната кардинал Анджело Баняско рязко е разкритикувал Берлускони за неговото „разюздано и необуздало поведение, което вреди на обществото и е несъвместимо с достойнството на личността и авторитета му“. Берлускони е отговорил, че „не заслужава подобни упреци“.

+++ Общинският съвет на Рим е пуснал в продажба един милион карти с автобусните линии и линиите на метрото в града на цена 30 евроцента. На картите е отпечатан ликът на блажения Йоан-Павел II. Парите от продадените карти (300 хиляди евро) ще бъдат предадени на местната „Каритас“ за поддръжане на кухни за бедни и болни граждани.

Бангладеш. Църквата строи в столицата Дака първия католически университет в страната, която има преобладаващо мюсюлманско население. Ислямът е държавна религия, но авторитетът на Католическата църква е много голям. Името на университета е „Света Богородица“. От 130-милионното население на Бангладеш над 270 хиляди са католици.

Германия. Епископската конференция на Католическата църква в страната е решила да възпоменава специално блажените Йоан-Павел II и Йоан XXIII, като е установила и датите: 11 октомври - за Йоан XXIII, и 22 октомври - за Йоан-Павел II.

Франция. Жил Флорин, енорийски свещеник в Ница, в своя проповед пред множество богомолци е заявил, че мобилните телефони трябва да се използват за разпространяване на истината, да бъдат инструменти за справедливост и мир. На края на литургията отчето е благословил над 300 мобилни телефона на присъстващи богомолци, предимно младежи. Епископът на Ница монс. Луи Сантини е одобрил тази необикновена дейност и е поздравил свещеника по мобилния телефон.

Индонезия. Сключването на граждански и църковни бракове в страната е свързано с много средства - над 230 долара. Католическата епархия на остров Тимор се е споразумяла с местната власт църковният и гражданският брак да се извършват заедно и масово - като се признават за един акт и

се заплащат като едно венчило - само 230 долара. На първия масов „смесен“ църковен и граждански брак са се венчали 186 двойки, които са платили общо само 230 долара. Такъв начин на бракосъчетание е започнал да се практикува често особено сред бедните жители. От 220-милионното население на Индонезия над 15 милиона са католици, като само на остров Тимор живеят повече от три милиона католици.

Украйна. Католическата църква от източен обред в страната протестира срещу осъждането на бившия премиер Юлия Тимошенко на седем години затвор и да заплати 137 милиона евро. Киевският архиепископ Святослав Шевчук е заявил, че украинските съдилища все още прилагат съветския метод да се осъждат политически противници и невинни граждани.

+++ След учредяването на патриаршия на източните католици в столицата Киев бяха обособени три нови митрополии с центрове в градовете Львов, Ивано-Франковск и Тернопол, както и една в Полша, САЩ и Канада. Архиепископ Шевчук е заявил, че украинските католици от източен обред са над седем милиона и все повече православни преминават към тях. Това тревожи Московската патриаршия, която смята тази дейност за провокация и твърди, че това може „да влоши отношенията между Руската православна църква и Рим“.

Чехия. Архиепископът на Прага и председател на Епископската конференция на Католическата църква в страната Доминик Дука е изпратил поздравително писмо до бившия чешки президент Вацлав Хавел по случай 75-ия му рожден ден с думите: „Всичко добро, сили и здраве, Бог да те благослови.“

Аржентина. Новоизбраният председател на Епископската конференция на Католическата църква в страната архиепископ Хосе Мария Аренсида (71) е бил приет от президентката на Аржентина Кристина Кирхнер и я е упрекнал, че тя няма право отново да се кандидати-

ра за президент, съгласно конституцията на страната. Независимо от това Кирхнер спечели изборите през октомври и е пак президент на Аржентина. От 36-милионното население на страната над 33 милиона са католици.

Полша. Полският кардинал Стефан Вишински (1901-1981) е бил примас на страната от 1948 г. до 1981 г. През периода 1953-1956 г. е затворен от комунистическата власт. Чрез неговото застъпничество е била напълно излекувана от рак 21-годишна полска девойка. Започнала е процедура за провъзгласяване на кардинал Вишински за блажен. През май т. г. папа Бенедикт XVI е отслужил заупокойна литургия по повод 30 години от смъртта на кардинала и е съобщил, че е предстоящо издигането му на олтар.

+++ В Пантеона на великите поляци във Варшава е изложена нова реликва на блажения Йоан-Павел II. Това е парче от расото на папата, напоечно с кръв след прострелването му от атентатора Али Агджа през 1981 г.

САЩ. Епископската конференция на Католическата църква в страната е издала брошура във връзка с предстоящите през 2012 г. президентски избори. В брошурата се дават напътствия към католиците по какви критерии да избират президента. Основните са: спасяване на католическата вяра, учение и морал, абортите, образованието, възпитанието, венчавките, икономическата криза, здравеопазването, тероризма, насилието и мирната политика в света.

Ватикан. Папа Бенедикт XVI е назначил 68-годишния епископ Джузепе Версалди за президент на Префектурата за икономическите въпроси на мястото на кардинал Веласко де Паолис (76). Префектурата отговаря за всички икономически и финансови въпроси и е с ранг на министерство на финансите.

+++ На най-големия панаир на книгата в света във Франкфурт (Германия) Ватикан е разполагал с площ от 80 квадратни метра и е предлагал над

Свещениците трябва да служат на общностите

Папа Бенедикт XVI призова свещениците да не се стремят към личен престиж или външен успех, а да се поставят напълно в служба на общностите. Духовниците не трябва да преследват свои „собствени проекти“, а да служат на каузата на Бог, каза папата в петък, 4 ноември, по време на литургия в базиликата „Свети Петър“. Това се отнася дори и в случаите, в които това нареждане противоречи на техните потребности от лична реализация.

Духовенството не бива да забравя, че единственият законен достъп до свещеническата служба е кръстът на Исус Христос, а не успехът, изтъкна Светият отец в своята проповед при откриването на академичната година в деветте папски университета в Рим. Милосърдната любов е най-важното задължение на све-

щениците. Те не бива да разполагат с тайнствата, както им харесва, а като духовни лица, които ги раздават, трябва да служат смирено за доброто на всички вярващи. Папата прикани свещениците също с начина си на живот да бъдат пример за останалите вярващи.

На традиционната литургия в базиликата „Свети Петър“ участваха много студенти и доценти от папските университети.

Папа Бенедикт XVI похвали инициативите за насърчаване на духовните звания. Той напомни за основаването на Папското дело за свещенически звания от Пий XII (1939-1958) преди 70 години, което е поставило началото на множество инициативи за придобиване на нови свещенически звания.

По catholic-news.bg

159 заглавия. На особен интерес са се радвали книгите на папа Бенедикт XVI.

+++ Ватиканската аптека, ръководена от конгрегацията „Братя на милосърдието“, обслужва дневно над две хиляди души. Тя раздава лекарства по следния ред - служители на Ватикан, духовници, външни пациенти, всички снабдени предварително със съответни номера.

+++ На световната среща за мир (Асизи, 27 октомври 2011 г.) освен представители на световните религии от папа Бенедикт XVI са били поканени и невярващи: Валтер Байер - представител на комунистическата партия на Австрия; психоаналитичката д-р Юлия Кръстева - българка, живееща във Франция; философите Антъни Гарлинг от Англия, Гилермо Уртадо от Мексико и Ремо Бодей от Италия.

+++ Във връзка с назначаването от комунистическата власт в Китай на Пол Лей Шин за епископ на католическата епар-

хия Лесуан Светият престол е издал комунике, че всяко назначаване и ръкополагане на епископ без разрешение и одобрение на папата се счита за нарушение; тези епископи нямат право да ръководят епархии и се отлъчват от Църквата.

+++ Американският президент Барак Обама е благодарил на папа Бенедикт XVI за „водещата му роля на срещата на световните религии в Асизи“. „Чрез междурелигиозния диалог човечеството може да се обедини и да си проправи път към по-добро.“

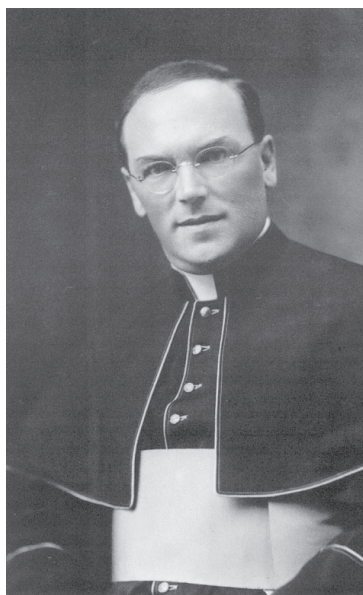
+++ Българката д-р Юлия Кръстева, поканена на междурелигиозната среща за мир в Асизи, е заявила пред радио Ватикан, че папа Бенедикт XVI е „велика личност и фактор за междурелигиозния диалог към по-добро бъдеще в света“. Тя е изразила учудването си, че в изказването на папата е била поканена като невярваща.

Рубриката води Петър КОЧУМОВ

Църквата провъзгласи за блажен Карл Ламперт, мъченик за вярата по времето на нацизма

Той не се страхува да се опълчи на нацисткия режим и свидетелства верността си към Христос, заради което бива депортиран и осъден на смърт по време на трагичния период на антикатолическите преследвания в Австрия по време на Втората световна война. Става въпрос за монс. Карл Ламперт (1894-1944), когото Църквата причисли към редиците на блажените в неделя, 13 ноември. В молитвата Ангел Господен папата припомни неговата личност на свещеник и мъченик, подчертавайки, че „в мрачното време на националсоциализма той прозря с яснота значението на думите на свети Павел - ние не принадлежим нито на нощта, нито на сенките“. Светата литургия по случай провъзгласяването за блажен беше председателствана от кардинал Анджело Амато, префект на Конгрегацията за светците, в църквата „Свети Мартин“ в Дорнбирн, Форарлберг, Австрия.

Карл Ламперт умира с име-

ната на Исус и Мария на уста си, на които свидетелства непоколебима вяроност в един драматичен за Австрия период. Той се превръща за всички хора от всички времена пример на любов към Христос и Църквата. Австрийският свещеник Карл Ламперт, провикарий на

апостолическата администрация на Инсбрук - Фелдкирх, е жертва на насилието на нацисткия режим, към който открито и смело проявява своето несъгласие. Арестуван е три пъти, интерниран е в два концентрационни лагера, прокуждан и накрая осъден на смърт чрез обезглавяване по обвинение в шпионаж. Един дълъг кръстен път, който го довежда до мъченичеството и който той извървява с твърда вяра благодарение на дълбокото му единение с Бог. За новия блажен кардинал Анджело Амато каза: „Карл Ламперт не дойде неподготвен за часа на върховното си свидетелство. Преди да умре, той пише на своя брат Юлиус: (...) „Голяма утеха за мен е почти чудодейната помощ на Бог. Само помисли, че служи литургия почти всеки ден! Това е чудо, Господ винаги е с мен в Пресветото тайнство!“

Тази вяра подтиква новия блажен да предлага своите страдания за другите. Карди-

нал Амато припомни и други неговите писания: „Всеки ден давам на всички благословия с Пресветото тайнство (...) и мога да се моля много, моля се за вас, за да ви помогна по този начин. Наистина „не храня страх, макар и да вървя в сенките на смърт, защото Господ е с мен“[...]. Пред мен е едно малко изображение на Богородица с малко цвете [...] Христос и Неговата пресвета майка намират път, за да достигнат дори до тези места.“

„Мъченичеството е най-великият акт на любов към Бог и е най-благородният път към светостта“, отбеляза префектът на Конгрегацията за светците и обобщил наследството, оставено от новия блажен, с думите: „Както жертвата на Христос бе залогът за спасението на човечеството, така жертвата на блажения Ламперт ще бъде семе за обновиането на християнския живот в благословенната земя на Австрия.“

Нов интернет сайт разпространява ценностите на епископа мъченик

„Да помним и да се обръщаме винаги към нашия блажен Евгений - толкова истински, жизнерадостен, интелигентен, деен и винаги близо до хората. Да се поучим от неговия пример, от неговите слова, да се вдъхновим от саможертвата му, за да се научим да обичаме искрено нашата вяра, нашата родина и нашите братя.“ Това са уводните думи в новия интернет сайт www.bosilkov.com на енория „Рождение на Блажена Дева Мария“ - светилище на блажения Евгений Босилков в Белене, който представя първия български блажен. Официалната интернет страница се появи на 11 ноември, в навечерието на неговия литургичен празник, сякаш за да бъде стимул, но и предизвикателство за обновяването на вярата. Онази вяра, която го ръководи през целия му земен път - от енорията на брега на река Дунав, където прави първите си стъпки и придобива своите ценности, до епископското служение и благодатта на мъченичеството.

Сайтът предлага полезна

информация, новини и събития от енорийския живот, а в секцията за Евгений Босилков подробно запознава с живота, мъченичеството и беатификацията на първия български блажен, жертва на комунистическия режим. Сред тях и пророческа фраза, която се отпечата в сърцата на безброй хора: „Приемам смъртта като най-висше благо. Следите от нашата кръв ще показват пътя към прекрасното бъдеще и независимо че няма да го доживеем, другите ще пожънат това, което ние посяхме с усилия. Там, където има несправедливост, нали ще е Божието всемогъщество.“

Главен администратор на сайта е италианският свещеник отец Паоло Кортези, пастирист, заместник енорийски свещеник в енория „Свети Антон от Падуа“ и „Рождение на Дева Мария“. Отец Паоло вече има опит от изработването и поддържането на уеб-страницата на енорията си в Милано. Пред микрофона на Росица Златева той говори за новия сайт и неговото бъдеще.

- Как се роди идеята за сайта?

- Предложението беше отправено от потомци на блажения Евгений и подкрепено от ред други хора не само от католическите среди, но и от светското общество. Желанието да се създаде нещо съвременно, актуално, което да съсредоточи вниманието и да популяризира името на епископ Босилков - особено сред младите хора, наведе на мисълта да се създаде сайт, в който да бъде поместена ценна информация както за самия него, така и за енорията - дом на неговото светилище.

- Как се реализира тази идея?

- Сайтът се създаде изцяло чрез дарения и подкрепата на много хора, които откликнаха с готовност и ни предоставиха документи, снимки и други полезни материали. www.bosilkov.com прави първите си стъпки и ние разчитаме и ще продължаваме да разчитаме на подкрепата и доброволното сътрудничество както на беленчани, така и на хора с добра воля, които да помагат с чуждоезичните преводи,

с предоставяне на информация и всичко останало.

- Кои са първите сътрудници и помощници за реализирането на сайта?

- Искам да благодаря на нашия енорийски свещеник отец Корадо Газбаро, който не само прие идеята ни, а и ни предостави ценна информация. Изказвам благодарност и на Никополския епископ Петко Христов, който остана ентусиазиран, също и на Българската секция на Радио Ватикан, които откликнаха незабавно и ни отстъпиха богат материал. Същото стори и отец Благовест Вангелов, директор на вестник „Истина-Veritas“. Благодарят от сърце и на семейство Ван де Воорд от Холандия за снимките, които ни изпратиха, и на всички, които отделиха от времето си и с много желание писаха, превеждаха и ни помагаша по всякакъв начин. Надявам се, че ще продължат да го правят, както и че броят на нашите сътрудници ще нараства непрекъснато.

- Как е структуриран сайтът?

- www.bosilkov.com е разделен на няколко секции - пър-

вата е новини, в която ще помещаваме актуални събития от литургичния и енорийския живот. В секцията, посветена на светилището, са неговата история, документи, снимков материал. Широко пространство е предвидено, разбира се, за блажения Евгений Босилков - биография, документи, молитви, беатификация, реликва, галерия. В меню „Литургия“ се включва както календар с четивата за всеки ден, молитва на верните и неделна проповед, така и песни, и полезна информация за тайнствата на Църквата. Място е отделено и за енорийската дейност с катехизиса, енорийския съвет, „Каритас“, центъра за културно и религиозно възпитание, както и за енория „Свети Антон“. А за всички събития е предвидена още една галерия, която се надяваме да обогатяваме с много снимки от живота и дейността на нашата общност.

- Как виждате бъдещото развитие на това ново средство за комуникация в Църквата?

- Надявам се да сме истински нови евангелизатори, надявам се всяко кликане да обогатява, да укрепва вярата в Христос и в застъпничеството на нашия небесен покровител блажения Евгений Босилков.

Юбилейно

От стр. 2

дини негов заместник (един заслужаващ възхищение рекорд), Мирослава Топчиева, Мария Карпузова, Стоян Абрашев, Кристина Тодорова, Иван Теофилов, Виктория Дишкова. Нериторино в първия брой на вестника бе заявено: „Днес с Рождество Христово се ражда отново вестник „Истина-Veritas“.“

И тъй, след четиридесет и две годишно прекъсване (1949-1991) като благословен продължител на в. „Истина“ в живота на Католическата църква се включи в. „Истина-Veritas“. Той запали факела и разпръсквайки мрака, пое възложената му отговорна мисия да насочва съверците си към истинската светлина, да ги предпазва от лъжата, да ги информира без ретуш за живота на Църквата в България и по света, да поддържа будно съзнанието за принадлежността им към Католическата църква и да им вдъхва смелост в трудните години на прехода. Той пое богатото наследство, най-вече духовния пример, всеотдайността и упорството на онези пионери, които списваха в. „Истина“. Той пое отговорността - след продължилия почти половин век репресивен борборчески период на изпитания за Католическата църква в България и време на духовна бедност на цялото общество - да свидетелства за Христос - Път и Истина, и Живот, да свидетелства, но и да показва как да се разкрива тази истина пред очите на днешния човек и да го подпомага в духовните му дирения, като го насърчава в необходимостта да чете и разпространява католическата

На стр. 8

5 ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1457)
декември 2011 г.

Първи футболен турнир „Блажен Евгений Босилков“

Отец Корадо с купата, отборът шампион и реферът на турнира

и вяра, че блаженият ще „даде едно рамо“, първият съдийски сигнал прозвуча, а самият епископ Петко, който ни въодушеви с думите си, би центъра и така даде началото на първата среща. Празникът на терена и около него бе с пълна сила. Участниците - от най-малкия до най-големия - изразяваха ентусиазма си с всеки удар по топката. Искреният смях, породен от уникалния коментар на живо благодарение на озвучителната уредба, и викове в подкрепа на любимия отбор сгръваха всички в слънчевия, но студен празничен следобед. И така повече от 2 часа, докато отборът на победителите вдигна първата купа, посветена на нашия блажен, от ръцете на отец Корадо! Вярвам, че всички заедно - както тези, които бяха на терена, така и онези извън него - поставихме начало на една традиция, която ще обогати нашия енорийски живот и ще остави дълго време хубави спомени, изживени като истинска християнска общност - такава, за каквато съм сигурен, че блаженият Босилков е вярвал и копнял да бъдем. Съвместно можем да построим бъдещето - неговото, нашето, на всички. Благодарят на блажения Евге-

ний и на всички, които откликнаха, които помогнаха, които прегрънаха тази инициатива. Топката е в нашето поле! Остава да я разиграем заедно пред очите на нашия небесен покровител.

- А ето и един от участниците - Емил Генов, играл за отбора полуфиналист „Комар“.

- Защо участва в турнира? Как свързваш епископ Босилков с футбола?

- Участвам, защото за мен е чест да играя в турнир, посветен на блажения Евгений Босилков. Свързвам футбола с неговото име, понеже той се е занимавал и с деца, организирайки и състезания...

- А как виждаш в бъдеще развитието на турнира?

- Според мен през следващите години той трябва да стане традиционен, в което съм сигурен; би трябвало да участват не само деца и възрастни от нашата епархия, но да се включат и отбори от другите епархии.

- Може ли футболът да помогне за развитието на морални и други качества сред младежите?

- Спортът като цяло и не само футболът развива много ценни качества, които трябва да притежават младежите, ка-

то дисциплина, последователност, организираност...

- Какво искаш да кажеш на тези, които все още не знаят за този турнир?

- Бих им казал да следят нашия нов сайт на енорията. Там е публикувано всичко за дейността на енорията, история, биографията на блажения Евгений Босилков, на когото е посветен този турнир, и да се подготвят за следващото му издание.

Лора Петрова е от победителите „Барса“, единственото момиче, участвало в турнира, изявила се с перфектни футболни умения и станала голмайстор.

- Как си?

- Чувствам се страхотно; струва ми се, че отборите малко се оставиха да ги бием, но е прекарасно да си победител.

- Радваш ли се, че купата е посветена на блажения Евгений Босилков?

- Да, изключително съм горда, че не е с някакво друго име. Хубаво е, че от Църквата организират такива турнири и много се радвам, че сме победители.

- Вие сте носители на първата купа. Какво ще пожелаете на следващите участници?

- Ами по-добре друг отбор да победи следващия път, да не са все едни и същи. И други да изпитат чувството, което изпитваме ние в момента.

Това е духът на блажения Евгений, това са плодовете, които той пося преди много години, това е бъдещето, за което бленуваше.

Ватикан бе домакин на европейска среща на католическите доброволци

„Папата и европейските доброволци“ бе темата на срещата на доброволците католици от Стария континент, която се проведе на 10 и 11 ноември във Ватикан. Тя се състоя в контекста на Европейската година на доброволчеството (2011 г.) и имаше за цел да изрази благодарността на Светия отец към многобройните католически доброволчески организации и да окуражи тяхното благородно дело. Инициатор бе Папският съвет „Кор унум“, отговарящ за благотворителната дейност на Католическата църква. Участваха 160 епископи и представители на благотворителни организации от 25 страни, включително и „Каритас“ - България. В работната част на форума участваха кардинал Роберт Сара, председател на ватиканското ведомство, и Кристалина Георгиева, европейски комисар по международно сътрудничество, хуманитарна помощ и реакция при кризи.

Кулминацията на форума бе аудиенцията при папата на 11

ноември, когато Църквата чества литургичния празник на свети Мартин - покровител на бедните и патрон на „Каритас“. „Доброволческата дейност не се ражда, за да създава структури, а за да отговори на нуждите на човека в името на Христос“, заяви на форума монс. Джовани Дал Тозо, секретар на Папския съвет „Кор унум“. „Много често доброволчеството дава отговор на нуждите преди държавата, защото се стреми да запази духа на милосърдието и има далновиден поглед. Но още по-важно е да се запази вярата, която е истинската основа на доброволческата дейност. Със своята енциклика „Deus caritas est“ папа Бенедикт XVI изрази голямото внимание на Църквата към милосърдието или свидетелството на Църквата чрез любовта на християните. Погледнато и исторически, феноменът на доброволческата дейност се ражда от християнството като израз на милосърдието и вярата.“

Следвайте Христос и не се подгабайте на съвременните идеологии

Папа Бенедикт XVI прие на аудиенция във Ватикан европейските католици доброволци, които бяха в Рим по покана на Папския съвет „Кор унум“. в рамките на Европейската година на доброволчеството. В словото си той постави акцент върху идентичността на католическия доброволец.

В настоящия момент, „белязан от кризата и несигурността“, вашите „усилия са причина за увереност“, която показва как доброто може да се укрепва дори и сред трудностите. С тези думи Светият отец изрази своята „дълбока благодарност“ към европейските католици доброволци за тяхната милосърдна мисия по света. Папата подчерта, че за християните „доброволческият труд не е само израз на добрата воля“. „Доброволческата дейност - посочи той - се базира на личната среща с Христос. Той пръв всеотдайно служи на човечеството, дарявайки свободно Своя живот за благо на всички.“ Опитът от „неограничената Божия любов“, прибави папата, ни кара „да имаме същото поведение към нашите братя и сестри“.

Това най-много го изпитваме в Евхаристията, чиято благодат издига нашето призвание да служим на другите, без каквато и да е отплата. Ето защо, продължи Светият отец, „ние сме призвани да служим на другите със същата свобода и благородство, присъщо на Бог“. Само по този начин, „ще се превърнем във видими средства на Неговата любов“, в свят, който „жадува за тази любов сред бедността, самотата, отхвърлянето и невежеството, което е около нас“. Разбира се, призна папата, католическият доброволец не може да отговори на всички нужди, но това „не трябва да ни обезкуражава“.

„Освен това не трябва да се поддаваме на идеологиите, които искат да променят света на базата на едно чисто човешко виждане за него.“ Малкото, което успеем да направим в полза на нуждаещите се, отбеляза папата, „може да бъде видяно като едно добро семе, което ще порасне и ще донесе изобилен плод“. Всичко това е „знак на присъствието и любовта на Христос“. „Задължение на обществените власти е да признаят и

оценят този принос, без да го омаловажават. Вашата роля като християни „е да участвате активно в социалния живот, стремейки се да го направите по-чужден, отличаващ се с истинската свобода, справедливостта и солидарността“. Днес, посочи папата, доброволчеството като „служба на милосърдието“ се превърна в „елемент от нашата съвременна култура и е признато универсално“. А то води началото си от „особеното християнско внимание за защитата - без дискриминация - на достойнството на човешката личност, създадена по образ и подобие Божии“.

„Ако тези духовни корени са отречени или затъмнени, а критериите на нашето сътрудничество се превърнат в чисто утилитарни, то тогава има опасност онова, което разграничава най-много вашето служение, да се изгуби в ущърб на цялото общество.“ Накрая папа Бенедикт XVI призова католическите доброволци „да не се страхуват“ да направят радикална промяна в своя живот, „защото в себеотдаването на другите живеем нашия живот в пълнота“.

Европейската година на доброволчеството 2011 е празник и предизвикателство

„В общество, обусловено от икономиката на пазара, в което сякаш печалбата е основният критерий за живота, доброволческата дейност е свидетелство, че другият до нас не е конкурент, а човек, чиято стойност е по-голяма от парите.“ Това заяви кардинал Роберт Сара, председател на Папския съвет „Кор Унум“, при откриване на Европейската среща на католическите доброволци. Сред тях бе и Националната католическа федерация „Каритас“ - България, представена от нейния генерален секретар Емануил Паташев, който говори в интервю за Радио Ватикан за дейността и целите на благотворителната организация в контекста на Европейската година на доброволчеството 2011.

- Европейската година на доброволчеството 2011 е едновременно празник и предизвикателство за всички, особено за нас в „Каритас“. Празник заради всеотдайността на милиони хора в Европа, които през свободното си време полагат общественополезен и доброволен труд. Техните усилия и дейността на хилядите доброволчески организации променят неимоверно живота ни по неочакван начин. Светът

е много по-хубав благодарение именно на тях - доброволците! Без доброволците общото благо и обществото не могат да издържат дълго, защото техният прогрес и достойнство зависят до голяма степен именно от онези хора, които правят повече от това, което е тяхно задължение. Предизвикателство, защото сме част от Католическата църква, в която има най-много доброволци в различните й структури, в това число и в „Каритас“. Предизвикателство, защото за нас доброволчеството и посланието, което то носи за безвъзмездна, безкористна и организирана дейност в полза на други хора, са неща, присъщи на нашата идентичност, защото отразява духовната задача на християнската общност и отговаря на Божията заповед да се обичаме един друг. Защото в основата на нашата дейност е Евангелието. Добрият самарянин ни учи да отидем отвъд нуждите и да отваряме сърцето си в служба на другите.

- Доброволческата дейност е силно развита в много европейски страни, но в България все още няма подходящо законодателство по тази тема. Каква е вашата позиция и перспективите за регулирана доброволческа дейност?

- В „Каритас“ - България, още в началото на годината подготвихме и изразихме официално нашата позиция, свързана с доброволчеството и доброволния труд. Основните послания в нея са две:

правното признаване на доброволния труд и необходимостта от подкрепа и насърчаване на доброволчеството. България е една от малкото страни без законодателство по тази тема. Щастливи сме, че успяхме да участваме и внесем в Министерския съвет законпроект за доброволеца в България. Очакваме до края на годината той да бъде гласуван. За да подкрепим и насърчим нашите доброволци, организирахме национално лятно училище в Белене и международна среща на млади доброволци в с. Малчика. През годината се проведеха и поредица духовни упражнения и срещи по енириите, свързани с доброволния труд. На 6 ноември беше Националният ден на „Каритас“, който премина под мотото „Ти имаш сърце, отворено за другите; стани доброволец!“

Не сме стопили различията, но се научихме да бъдем заедно и да се чуваме!

Може би само това изречение е достатъчно като заключение на завършилата на 27 ноември първа конференция, организирана от Националния съвет на религиозните общности в България (НСРОБ), на тема „Хуманизъм - наука - религия в полза на обществото“ в съответствие на избраната от НСРОБ висша цел да работи за сътрудничество между различните религиозни общности за духовното развитие на българското общество.

Срещата на представители на Института за изследване на обществото и знанието към БАН, Богословския факултет към СУ, Арменията апостолическа православна църква, Централния израилтянски духовен съвет, Мюсюлманското изповедание, Католическата църква и Обединените евангелски църкви доказа, че в името на солидарността и толерантността не е трудно да се говори на един език, който гради мостове и който ни сближава, а не ни разделя.

Интензивните и откровени дискусии показаха, че ние можем да имаме доверие един на друг, да споделим дълго таени болки от злоупотреби

със словесни щампи и наложени стереотипи и да имаме силата да се погледнем през очите на другия, да разберем неговата позиция и да имаме смелостта да поискаме промяна, ако грешим.

Във времето на духовна криза и дефицит на вяра, когато сме разтревожени от напрежението в света, във време, когато нетолерантното говорене намира благоприятна почва в обществото, във времето, когато насилието става модел за поведение, ние, участниците в конференцията, сме убедени, че постигнатият диалог е в унисон на парадигмата за разбирателство в духа на Европейската харта за правата на човека.

Участниците в конференцията се обединиха около идеята този диалог да продължи, иницирайки срещи с държавните институции, утвърждавайки ролята на НСРОБ като коректив.

„И не хулете вярата на другите, за да не похулят и те вашата вяра в незнание...!“

Католическата църква бе представена от доцент Анна Николова с неин превод на речта на папа Бенедикт XVI от срещата на религиозните лидери в гр. Асизи, Италия. Модератор бе отец Петко Вълв, а останалите участници: Юлиан Атанасов, Наталия Минчева и Филка Матакиева. Двудневната конференция се проведе в курорта Вършец и започна с приветствие от страна на Дирекцията по вероизповеданията към Министерския съвет и кратък филм с тема религиозната толерантност в България. Програмата включваше шест заседания, поверени на отделните деноминации и институти, със съответен лектор и време за въпроси и дискусии, което допринесе за взаимното опознаване и обогатяване.

Отец Петко ВЪЛОВ

Кампания на „Каритас“

Изпратете SMS с текст DMS CARITAS на номер 17 777 за всички мобилни оператори и ще дадете подкрепа на самотен и болен възрастен човек, като дарите 1.20 лв. с ДДС.

Повече за кампанията ни можете да прочетете на www.caritas-bg.org

Слънце, облаци и дъжд, хвалете Господа

Всичко това отново се изпълни по време на Световната младежка среща с папа Бенедикт XVI в Мадрид. В нея участваха около два милиона души от целия свят, в това число и 150 българи от трите католически епархии в страната. Кулминацията на католическия фестивал, както вече мнозина наричат срещата, бяха нощното бдение и светлата литургия, отслужена от папата на мадридското летище „Куатро Виентос.“ Богослужението се състояха на 20 и 21 август (събота и неделя) - последните два дни от едноседмичната среща на християнската младеж. Аеродрумът и празните площи около него започнаха да се пълнят с вярващи младежи още от сутринта в съботата. Опитът от подобни форуми на голяма част от българската група помогна на всички бързо да влезнат в определения сектор на летището. Така почти цял ден българите бяха „символични домакини“ в обособената „кошара“ и посрещаха своите приятели от другите държави, които също имаха за място сек-

тор Д8 на огромното летище, което по размери е равно на 48 футболни игрища. Именно там се събраха два милиона души, дошли от всички краища на земята само и единствено с една цел - среща с Бог. Часовете преди нощното бдение бяха ужасяващо горещи. Температурата на въздуха на слънце беше повече от 45 градуса по Целзий, но това не уплаши никого. Едни търсеха сянка под информационните билбордове, други се подслониха в обособените параклиси, а трети останаха под жаркото слънце, поливайки се с вода. В това им начинание помагача и няколко пожарни коли, които разпръскаха с дълги маркучи от живителната течност. Това се превърна както в нужда, така и в атракция за немалка част от поклонниците, които с вдигнати ръце желяха студената струя отново да ги облее. Горещият мор приключи привечер, малко преди папата да пристигне на летището и да започне нощното бдение. Светият отец също усети част от природните стихии, само че не яр-

кото слънце, а бурята и дъжда, които съпътстваха нощната молитва. Папа Бенедикт XVI пожела да остане с младежите като знак, че всичко, което идва, е дар от Бог и не може да се бяга от него. Доказателство за това бяха и думите на Римския епископ, че с дъжда Господ изпраща изобилни блага.

След неудържимата радост на младежите по време на молитвеното бдение последва дълбоката и внушителна тишина за обожаването на Светото причастие. Два милиона млади мъже и жени в бурната нощ на летището „Куатро Виентос“ коленичиха заедно пред Евхаристичния Исус. Вълнуващ момент, който завърши с посвещаването на младежите на Пресветото Сърце Исусово, направено от папата: „Господи Исусе Христе, Брат, Приятел и Изкупител на човека, погледни с любов към събралите се тук младежи и им отвори вечния извор на Твоето милосърдие, който извира от Твоето отворено сърце на Кръста. Послушни на Твоя призив, те дойдоха тук,

за да са с Теб и да Те обожават. С пламенна молитва ги посвещавам на Твоето Сърце, за да могат, вкоренени и утвърдени в Теб, да бъдат винаги твои в живота и смъртта. Нека никога не се отдалечат от Теб! Дари им сърце като Твоето - кротко и смирено, за да слушат винаги Твоя глас и поучение, да изпълняват волята Ти и да хвалят славата Ти в света, та хората, съзрцавайки техните дела, да славословят Отца.“

Нощта младите християни прекараха под открито небе, като някои поспаха по няколко часа, а други просто останаха будни, за да дочакат утринната неделна литургия, отслужена от папата. Малко

след 9 ч. той отново дойде на летището, където водеше месата, кулминация на Световната младежка среща в Мадрид.

„Не пазете Христос за себе си! Споделете с всички радостта от своята вяра!“ Това призова папата събралите се на литургията участници от 190 страни. Той изтъкна, че пред всички участници в Световните дни на младежта „стои огромната задача“ да бъдат мисионери в страни, където младите хора търсят истинските ценности в живота. Папата обяви, че следващата Световна младежка среща ще бъде през 2013 г. в Рио де Жанейро, Бразилия.

Иван КЪРЧЕВ

Абонирайте се за вестник „Истина-Veritas“

Можете да получавате цяла година само за шест лева вестник „Истина-Veritas“ у дома, ако се абонирате за него до 15 декември в най-близката пощенска станция. Каталожният номер на „Истина-Veritas“ е 347.

На 26 октомври депутатите приеха на първо четене промени в Семейния кодекс, в Кодекса на труда, в Кодекса за социално осигуряване и в Закона за здравето, с което регламентираха сурогатното (заместващо) майчинство.

Лука Волонте е председател на групата на Европейската народна партия/християндемократи (ЕНП) в Парламентарната асамблея на Съвета на Европа. Той бе у нас като част от групата наблюдатели на местните и президентските избори. Покрай ангажиментите си по вота Волонте изрази позицията си по въпроса за сурогатното майчинство на 25 октомври пред Bnews.

Г-н Волонте, каква е позицията на ЕНП по въпроса за сурогатното майчинство?

Не съществува официална позиция на ЕНП по отношение на сурогатното майчинство. И все пак е ясно от цялата програма за ценностите на ЕНП, от извеждането на преден план на достойнството на човешката личност от зачеването до нейната естествена смърт в хетеросексуалното семейство, че темата за сурогатното майчинство контрастира с всички основни ценности на ЕНП. Всъщност, ако се отстоява достойнството на личността още от нейното зачеване и ценността на семейството, не би могло да се приеме, че е възможно да се одобряват закони, които да са против правото на децата да знаят, да живеят и да бъдат възпитавани от истинските си естествени родители и в собственото си семейство. Още по-малко пък Всеобщата декларация за правата на детето би могла да бъде пренебрегвана и потъпквана. В подкрепа на казаното съществуват политически и морални основания както и международни договорености, към които лично за мен се добавят и нованията на вярата. Не виждам как един християнин (в моя случай един католик) би могъл да постави на мястото на Бог някой лекар в бяла престилка.

Имате ли информация в колко страни в Европа е разрешено сурогатното майчинство? Каква е ситуацията в

Сурогатното майчинство никога не трябва да бъде разрешавано

Италия по този въпрос?

Нямам идея колко европейски държави имат специално законодателство по темата за сурогатното майчинство, във всеки случай не са много. В Италия не съществува никаква възможност от подобен род. Не съществува сурогатно майчинство тъй като защото бихме искали да защитим правата на детето, на родителите и семейните ценности. Необходимо е да разбираме страданието на тези, които не успяват да имат деца, но това не означава, че трябва да приемем подобно решение, още повече че съществува процедура по осиновяване. Броят на абортите в България е такъв, че при един добър закон, който да насърчава бързото осиновяване веднага след раждането, би могло да се избегнат абортите и да се направят щастливи хиляди семейни двойки всяка година. Един подобен закон би наредил България сред най-напредналите страни в Европа. Единствено недоволни ще бъдат големите аферисти, които спекулират с човешкото страдание чрез подобни експерименти.

Има ли случаи, при които заместващата майка отказва да предаде детето или прави аборт, защото се отказва от процедурата?

Има подобни случаи в САЩ, където майки не са пожелали да дадат роденото от тях дете на семейната двойка. Отделянето на детето от собствената му майка - и то още от първите мигове на живота - е огромна и ужасяваща несправедливост.

Какви са законодателните

механизми това да бъде избегнато?

Единственият истински юридически инструмент е да се избегне законодателство по темата сурогатно майчинство, което не е от никакво съществено значение за една нация. Защо да не се подобрят законите в полза на майчинството и на семейството, защо да не се приеме специален закон за вътрешното и международното осиновяване? Защо не се борите с моралната и социалната чума на абортите, разяснявайки на жените цялата сериозност, която крие прекъсването на бременността и че е по-добре да дадат детето си за осиновяване?

Запознат ли сте с проекта на българския закон за сурогатното майчинство? Одобрявате ли го и известно ли ви е, че българските партии, членки на ЕНП, имат противоположни позиции по този въпрос?

Не познавам българския проектозакон в тази материя, но съм изумен, че въобще се обсъжда подобен проектозакон. Не смятам, че в момент на такава международна криза сурогатното майчинство е приоритет, който трябва да се обсъжда в парламента. С цялото си уважение към моите приятели и колеги от ЕНП в България смятам, че те могат и трябва да обсъдят мерки в полза на живота и на семейството. Социалната сплотеност и бъдещото развитие зависят от инвестициите в живота и в семейството, това е политическият приоритет в Европа, а не сурогатното майчинство.

Вие сте автор на проект за Всеобща декларация за човешкото достойнство. Смятате ли, че всички партии - членки на ЕНП, следва да защитават еднакви позиции по въпросите на биоетиката, сред

които е и сурогатното майчинство?

Декларацията от Сан Хосе за човешкото достойнство е документ, който прави история и има своя отзвук във всички всеобща декларация, приемани по цял свят. Смятам, че българските партии, които принадлежат към семейството на ЕНП и са изправени пред етични и биотехнологични предизвикателства, би трябвало възможно най-скоро да излязат с общо становище, което да представят заедно в парламента и пред обществото, и в което да отстоят човешкото достойнство и семейството.

И все пак, ако проектът бъде подложен на гласуване и приет от българския парламент, смятате ли, че е необходимо сурогатното майчинство да е разрешено само за двойките, които имат сключен брак - както е предвидено в законопроектът?

Сурогатното майчинство никога не трябва да бъде разрешавано. Повтарям, осиновяването е инструментът, който отговаря на желанието за майчинство и бащинство на лицата, които не могат да имат деца, което, разбира се, не означава, че тези деца могат да имат двама бащи или две майки... Достойнството на живота не би могло да бъде поверено в ръцете на някакви нови учени. Внимание, нека не изпадаме в тоталитарното изкушение да създаваме деца по свой образ и подобие или да вкарваме в „пазара“ за сперма и оплодени яйцеклетки известни актриси и шампиони в областта на спорта с илюзията, че правим дете „по мярка“. Всяко човешко същество е дар, а не пазарен продукт.

Може ли да се предотврати превръщането на сурогатното майчинство в бизнес? И какви са вашите съвети по от-

ношение на прилагането на едно такова майчинство?

Бизнесът, свързан със сурогатното майчинство, е неизбежен. Всички сме чели, че съществуват семенни банки в САЩ, които продават сперма или оплодени яйцеклетки от руси, бели, красиви и високи донори. Или пък че във Великобритания са се вдигнали цените за сдобиване на пазара със сперма и оплодени яйцеклетки... Това не ви ли напомня нещо? Не е възможно никой да не се сеща за експериментите на тоталитаризма и на националсоциализма от миналия век. Идеята за съвършеното дете е трагедия за семейството и обрича детето, родило се по сурогатен начин. Наскоро съдът в Люксембург излезе с ясно решение, че човешките ембриони са субект на правото, а не са обект за лабораторни опити, като даде справедлива дефиниция за човешкия ембрион още от мига на зачеването. Внимание, нека не си играем с живота! Що се отнася до закона за сурогатното майчинство, на който аз си оставам противник, то нека кажем, че никой не е в състояние да гарантира пълна прозрачност. Дали оплодени яйцеклетки и сперма, взети в България, ще бъдат използвани за експерименти? Ще се продават ли в чужбина? Дали в клиниките винаги ще има достатъчно коректен контрол? Повтарям, да внимаваме много, преди да отворим тази врата. Щом веднъж се приеме норма за сурогатно майчинство, трудно е да проумеем докъде може да се стигне с течение на времето. Едно е сигурно - частните клиники ще направят много пари, а семейства и децата ще бъдат съспен-

Превод: Тони НИКОЛОВ, по www.bnews.bg

Един образ на Дева Мария - без грях зачената, затиснала змията на греха, и воители под нея, които ѝ помагат в тази свещена борба, а Свети Дух е над всички. Тази картинка е в началото на кратките молитви на Марииния легион. Той е основан на 7 септември в Дъблин (Ирландия), в навечерието на празника Рождение на Дева Мария. Един добър католик заедно с други вярващи се събрали около статуята на Непорочната Дева за броеница и след измолването се запитали какво да правят, за да бъде Бог повече обичан в света. Свещеникът в енорията ги посъветвал да посещават духовно нуждаещите се.

И така, без да са го мислили тогава, тази група привлякла към идеята много католици и днес тази световна организация в помощ на Църквата, разчитаща на пълната подкрепа на папите - от Пий XI до сегашния Бенедикт XVI - има над 10 милиона членове. Целта на Марииния легион е възвеличаване на Бог чрез осветяване на неговите активни членове и дейност с позволеното на църковните власти и под покровителството на Божията майка.

Легионът е на разположение и на епископите и свещениците в България да подпомага пастирската работа. За 70 дни изминаха с помощници от Австрия около 7000 км из България, понеже нашите енории са пръснати на големи разстояния. Радвах се да се запозная с енории и черкви, за които съм чувал от години, но едва сега имах възможността да опозная техните свещеници, сестри и енорияши. Мили и сърдечни хора! Нашите вярващи ходят в неделя и на празници на литургия, общуват след това, организират прекрасно чествания. Храмовете кънтят от хуба-

Марииният легион В България

ви песни на вярата ни, деца моят миловидно броеницата, миряни помагат в литургията на Словото, мнозинството приема набожно причастието и после навярно с благодат живеят ежедневието. Но всеки християнин е призован да бъде повече деен и да не оставя душпастирството само на свещениците и монахините в енориите. Исус Христос призова до себе си апостолите и много други хора от народа, за да продължат това, което Той създаде - Църквата.

Много движения в Църквата се стараят днес да организират хората за по-пълноценен християнски живот. Трябва да станем още по-дисциплинирани, съвестта ни трябва все повече да следва посланията на вярата и да отдаваме част от времето си за дела, които свещениците не успяват да свършат. Колко болни, самотни, страдащи, затормозени от проблеми хора ще се радват някой да ги посети, да си изкажат болките - може би с по-голяма лекота, отколкото ако пред тях стои един свещеник.

Минаха годините на гонения и настана време благодатно - без страх да ходим до хората и да ги отведем по възможност до Църквата. Нека да не оставяме през седмицата Божиите храмове празни. Кога-

то ни е възможно - 30 минути броеница и 30 минути литургия - да пожертваме време за Бог. Къде ли не отива 1 час. А ден без литургия и без причастие остава често един празен ден. Да бъдем дисциплинирани, силни християни и да се стараем по възможност да не закъсняваме за службата - от почит към Царя на царете. И нещо повече - да намерят неколцина вярващи сила и обич в себе си, за да бъдат в помощ на енорийския свещеник. Това цели Легионът на Мария - 1 час в седмицата време за среща и молитва с духовния ръководител и 1 час в седмицата - да се свърши едно добро дело по заръка на свещеника. Бог стократно ще ни се отблагодари.

Водени от любовта и вярата на Мария, легионерите приемат с радост всяка работа, която духовният ръководител им дава. Божията майка се старее със силата на Свети Дух да ни доближи до своя син Исус и да ни направи подобни на апостолите Му. И както Исус праща апостолите си по двама, тъй и легионерите, по възможност по двама - особено в градовете, за сигурност - отиват до хората по поръчение на свещеника. Легионерите се стремят да бъдат смирени и мъдри пред хората както Божията майка.

Началото в България вече е поставено. С позволеното на епископ Христо Прошков и епископ Петко Христов 15 енории са информирани за целта на легиона. А в Бърдарски геран отец Койчо вече се среща с дузина вярващи седмица след седмица и шестата среща е провел без външна помощ, но с помощта на Божията майка.

Идва време за срещи и в други енории. Дано на все повече места да се развие този вид пастирска дейност, та в навечерието на Благовещение - март догодина, да се съберем всички дейни и молещи членове на легиона за една обща годишна среща - за молитва и подновяване на обещанието ни пред Божията майка - да бъдем в нейна служба за благо на Църквата ни в България.

Владко ТОМИЧ

8

ИСТИНА
VERITAS

Брой 12 (1457)
декември 2011 г.

Юбилейно

От стр. 5

преса, съгласно препоръката на Съборния декрет „Inter mirifica“ от 4 декември 1963 г. на Втория ватикански събор.

В параграф 4 на въпросния декрет е постановено, че даден вестник - независимо дали църковната власт или миряни го издават и ръководят - се определя като КАТОЛИЧЕСКИ не от заглавието, а от съдържанието му, което е в унисон с доктрината и дисциплината на Църквата и който вестник воюва за Истината, за оценяване на събитията от гледна точка на учението на Църквата и в този смисъл формира и затвърдява читателите християнски дух при анализиране и отчитане на обществените явления.

През отчетените години не с гордост, а с чувство на отговорност редакционната колегия с директор преподобния отец архимандрит Благовест Вангелов, с главен редактор Марио Георгиев, с членове Майя Райкова, Петър и Веска Кочумови, Маргарита Василева, Иван Теофилов, Десислава Попова, Виржиния Долапчиева, Росица Маринова, Матей Протич, с включилите се преди година с апостолска ревност и знания преподобни отци Петко Вълв и Йоан-Милен Найденов, както с насърченията на Техни високопреосвещенства Апостолски екзарх Христо Прошков, Софийско-Пловдивския епископ Георги Йовчев и Никополския епископ Петко Христов, със сътрудничеството на всепреподобните енорийски свещеници от цялата страна и със съдействието на

На стр. 10

САЩ потвърдиха националния девиз „In God We Trust“

С 396 гласа „за“ и 9 „против“ (от които осем демократи) Камарата на представителите одобри резолюция, която потвърждава валидността на известния национален девиз „In God We Trust“ (Уповаваме се в Бог), изписан на банкнотите на САЩ. Текстът, предложен от републиканския депутат Ранди Форбс от Вирджиния, „подкрепя и насърчава поставянето“ на девиза в училищата и в обществените сгради и институции. Подобно решение бе одобрено през 2006 г., когато републиканците бяха мнозинство в сената. Решението обаче предизвика нови противоречия между двата лагера, които се подготвят за политически сблъсък помежду си на изборите през ноември 2012 г. „Найсетне“, коментира иронично решението демократката Нанси Пелози, говорителка на камарата. Много от демократите смятат мярката за „напълно безполезна“ и дори „загуба на време за Конгреса“, който вместо това е трябвало да се справя с належащите проблеми.

Трябва да се отбележи, че In God We Trust е мотото по доларовите банкноти от времето на Гражданската война от 1861 г. насам. Това бе офици-

ално потвърдено и от Закона от 1956 г. - по времето на студената война, когато САЩ бяха изправени пред противник като Съветския съюз, ревностен защитник на атеизма. След това през 2002 г. мотото бе потвърдено отново с друг закон, който дори забрани всяка промяна в предишното законодателство. А последното потвърждение е отпреди само пет години - от страна на Горната камара. Въпреки това според републиканеца Форбс новият вот е бил необходим, за да се изяснят идеите на някои високопоставени длъжностни лица. Според медиите позоваването е на реч на Барак Обама от ноември 2010 г. в Индонезия, където президентът цитира друго старо национално мото: E pluribus Unum („От многото - едно“), намиращо се на националния печат на САЩ, което говори за необходимостта от интеграция. Във всеки случай дори и извън политическия дебат републиканците твърдят, че приетата резолюция призовава за опование в Божествената воля и възнамерява да „даде надежда и вдъхновение на американците по време на този период на сериозни икономически трудности“.

Срам за Англия

Английският премиер Дейвид Камерън е изпратил официално писмо до 15-те държави - членки на Британската общност, „да разгледат и обсъдят обстойно така наречения Act of Settlement - закон за престолонаследие от 1701 г., да изразят отношение и да вземат решение“.

Законът гласи: „Членове на кралската фамилия, които се женят/омъжват за католици, губят право на наследство, а кандидатите за трона губят короната.“ Дейвид Камерън е католик и нарича този закон несправедлив, анахроничен и срам за Англия. Предишният премиер Гордън Браун също е настоявал за промяна на закона. В

подкрепа на Дейвид Камерън е шефът на Либералната партия Ивън Харис, лордове и депутати от горната и от долната камара. Премиерът вижда „бърза и лесна промяна“ на закона в частта му за обикновените членове на кралската фамилия и „трудно преодолими пречки“ за кандидатите за престола, тъй като монархът е „доживотен глава на Англиканската църква“. Самата Църква на Англия също възразява, като се позовава на католическото църковно право, което изисква от брачния партньор на католик при смесен брак „децата да се

кръщават и възпитават в католическата вяра“, което би довело до абсурдна ситуация - евентуалният бъдещ монарх католик да застане начело на Англиканската църква и като глава на Църквата да назначава англикански епископи.

Накрая Дейвид Камерън оптимистично и емоционално заявява: „Надявам се всички държави на общността да вземат най-разумното решение - държавата да не се намесва повече в църковните работи и този закон незабавно да изчезне!“

Петър КОЧУМОВ,
no „Kathpress“

СЪДЪРЖАНИЕ

Ежедневно програмата предлага информация, условно разделена на четири части:

- дейността на Светия престол и по-важните новини от ватиканските институции
- животът на Църквата по света
- особено значима актуална тема
- духовно формиране чрез катехистични размисления, записки на светци и свидетели на християнската вяра, молитви.

ЦЕЛИ

Българската програма се предава всеки ден с намерението да допринесе за единението на Универсалната църква и заедно с това се стреми да стимулира обновителния процес в българското общество след дългите години на тоталитарен режим. Особено внимание се отделя на диалога с другите Църкви и култури, както и на български политически, обществени и

религиозни представители, преминаващи през Рим. В това число и на икуменическите отношения в контекста на Източната традиция с поглед към европейската интеграция.

Освен актуалната информация за живота на Католическата църква и дейността на папата ние се стремим да достигнем и ония слушатели, които не са католици, но наричаме хора с добра воля. Като цяло нашата информация се стреми да надхвърли църковните и религиозните рамки с желанието да даде по-чужден и по-християнски прочит на съвременния свят. Защото мирът, справедливостта, социалната хармония и реализацията на човека са ценности, които са част от хуманизма и мисията на Църквата.

ЗА ДА НИ СЛУШАТЕ

Програмата е с времетраене 19 минути и се излъчва два пъти дневно:

- в 21,20 ч. и повторение на предаването в 6,40 ч. българско време
- на средни вълни (MW) 1611 kHz;
- на къси вълни (SW) 6185 и 7365 kHz

Всичко - за богоугодни дела

В IV в. няколко свети мъже, гонени на Изток от арианите, потърсили убежище в Рим. От тях римските християни узнали за подвизите на светите отшелници и за трудовете на монашеския живот, по онова време още малко известен на Запад. Тия разкази възбудили силна ревност и голямо усърдие за служение на Бог особено между жените. Жените от висшето римско общество се отказвали от светските удоволствия, от разкошния живот и употребявали всичко за подпомагане на бедните, за откупуване на пленените, за построяване и украсяване на църквите.

Между тия свети жени особено е известна Мелания, вдовица на окръжен римски управител, която от 20-годишна възраст се посветила на служене Богу, изучавала Свещеното писание под ръководството на блажения Йероним, помагала на бедните и страдащите.

Желанието ѝ да се поклони на светите места и да изучи иноческия живот я отвело на Изток. Там тя посещавала светите отшелници, строила манастири, болници, странноприемници; сама служела на бедните с най-голямо смирение. Грамадните си съкровища тя употребила за тия богоугодни дела. Живеейки в Йерусалим, постоянно с писмата си тя убеждавала своите роднини и приятели в Рим към същия живот, като описвала радостното състояние на душата, която напълно се е предала Господу. Но и в Рим християнските жени продължавали да сияят с добродетели, които рязко контра-

тирали на пороците и суетността на езическото общество. Те построили първите болници в Рим, сами се грижели за страдащите, пращали щедри помощи дори в далечни краища, откупували нещастниците, които се мъчели в плен при варварите. Италия, Испания, Африка благославяли имената на Паулина, Фабиола, Мелания и други християнки, които употребявали богатствата си в помощ на ближните.

Престарялата Мелания поискала преди смъртта си да посети Рим и да се види със семейството и приятелките си. Тя пристигнала в Рим тогава, когато варвари от всички страни застрашавали Вечния град; те постоянно нахлували в Италия и откарвали цели семейства в плен; грамадни богатства минавали в ръцете им; дворците и малките хижи се предавали на пламъците. Престарялата Мелания повтаряла на приятелките си: „Побързайте да предадете Богу вашите богатства! Не жалете тленните съкровища на света!“

В семейството си тя особено се радвала на усърдието и благочестието на своята внучка, която носела нейното име. Тая млада жена била омъжена за един от най-богатите и знатни граждани в Рим - Апиниан. Самата тя притежавала огромни имения в Централна Италия, Сицилия, Испания и Африка. Но сърцето ѝ не било привързано към земните блага, а горяло от чиста любов към Бог и ближните. Родили ѝ се две деца, които починали малолетни. Тя и мъжът ѝ в това видели ука-

зание, че трябва да употребят и времето, и средствата си за богоугодни дела. И действително така започнали да постъпват. Всичкото си имущество те смятали като притежание на Бог и бедните. При грамадното богатство не си позволявали никакъв разкош, а всичко раздавали на нуждаещите се.

Пожелали и те да посетят Изтока и тръгнали за там с майка си Албина. Известно време поживели в Африка, където имали приятели и роднини. По целия път раздавали богати милостини, изграждали черкви, манастири и откупували пленници. На Изток посетили светите отшелници и най-после се заселили в Йерусалим.

Скоро след пристигането им там престарялата Мелания починала (410 г.), а нейната внучка продължавала делата ѝ. В тясна килия някъде на Маслинената (Елеонската) планина тя прекарвала времето си в молитва и изучаване на Свещеното писание. Блаженият Йероним, който живеел тогава също в Йерусалим, където превеждал на латински Библията, ѝ помагал със своите свети. Заедно с това благочестивата внучка Мелания дейно се занимавала с благотворителни дела, помагала на бедни и болни. Апиниан помагал в трудовете ѝ. Тя построила болници и странноприемници и умряла в бедност (434 г.).

На 31 декември Църквата почита паметта на двете Мелании - бабата и внучката, и на нейния благочестив съпруг Апиниан.

Из Жития на светите

Преподаването на религия в училищата е важна необходимост за цялостното развитие на личността

Истинската светска държава не трябва да смята религията за „обикновено индивидуално чувство“, изолирано в „частната сфера“, а като реалност, на която „трябва да бъде признато присъствието в общественото пространство“. Това заяви папа Бенедикт XVI на аудиенцията за приемането на акредитивните писма на новия бразилски посланик към Светия престол Алмир Франко де Са Барбура. Акцентите в папското слово бяха поставени върху „здравата светска държава“ и конкретно за преподаването на религия в училищата.

Една държава, посочи Светият отец, „трябва да гарантира на всяко религиозно вероизповедание възможността за свободно упражняване на културата, както и реализацията на културни, образователни и хуманитарни инициативи, винаги в хармония с моралния ред“. Въпреки това, поясни той, приносът на Църквата „не се ограничава с конкретни хуманитарни и помощни инициативи,

а има за цел нарастване етиката в обществото и откритост към трансцендентното, придружени от многобройни прояви“.

Папата припомни плодотворния принос на Църквата в историята на южноамериканската страна и особено за „формиране на бразилския дух, характеризиращ се с благодарност, работливост и внимание към ценностите на семейството и защитата на живота във всичките му фази“. В този контекст се помества и подписаният през 2008 г. договор между Светия престол и Бразилия, който за папата „не е източник на привилегии за Църквата“, а гарантира развитието на църковната общност и нейния потенциал за благо на всеки човек и цялото общество“.

Особено място в това сътрудничество между държава и Църква заема възпитанието, за което Църквата допринася чрез многобройните си институции, каза Светият отец, който се радвал на престиж и признание сред цялото общество. Същевременно той подчерта, че „възпитанието не може да бъде свеждано само до предаването на понятия, а трябва да обхваща всички аспекти на човешката личност и особено чувството към трансцендентното“. Оттук и конста-

тацията на папата, че „трябва да бъде потвърдено важното значение на преподаването на религия в държавните училища“.

„Не става въпрос да се наложи определено религиозно кредо, а за признаването на религията като необходима ценност за цялостното формиране на личността“, поясни папа Бенедикт XVI. Затова, предупреди той, „преподаването на религия не може да бъде сведено до обща социология на религията, тъй като не съществува обща религия, която да не принадлежи към някое вероизповедание“. „Преподаването на религия не засяга светския характер на държавата“, допълни Светият отец, а „гарантира правото на родителите да избират възпитанието на своите деца“, което е принос към общото благо.

Накрая папата подчерта, че в областта на социалната справедливост бразилското правителство може да разчита на Църквата за „изкореняването на глада и мизерията“. Църквата винаги е готова да служи на нуждаещите се, завърши той, помагайки им да се освободят от условията на крайна бедност и изключването от обществото.

Среща между Московския патриарх и патриарсите от Източните католически църкви

В рамките на посещението си в Близкия изток патриархът на Москва и цяла Русия Кирил се срещна с йерарси от Източните католически църкви - маронитския патриарх Бешар Бутрос ар-Раи, халдейския патриарх на Вавилон кардинал Емануил III Дели, патриарха на Коптската католическа църква кардинал Антоний Нагиб, гръко-мелкитския патриарх Григорий III Лахам, сирокатолическия патриарх на Антиохия Игнатий Йосиф III Юнан и латинския патриарх на Йерусалим Фуад Туал. В разговора взеха участие и монс. Кача, апостолически нунций в Ливан, и бившият маронитски патриарх кардинал Наср-Аллах Сфеир. Патриарх Бешар Бутрос ар-Раи запозна председателя на Руската православна църква (РПЦ) с въпросите, които са предмет на обсъждане от събранието на Съвета на патриарсите, което се провежда тези дни в Бкерке, северно от Бейрут, и подчерта необходимостта от сътрудничество между всички християни с цел съхраняване на християнското присъствие в Близкия изток.

Руският патриарх заяви, че с възмущение е стъпил на земята, пропита с кръвта на мъчениците за Христовата вяра от най-древни времена. Водачът на руските православни припомни посещението на предшественика на патриарх Бутрос в Русия през 1987 г. - тогавашния патриарх Сфеир, запознал руските йерарси със страданията на ливанския народ по време на гражданска-

та война, които довеждат до емиграция чедата на тази Църква.

Патриарх Кирил добави, че между Московската патриаршия и Маронитската църква има добри отношения. „Нашето общо светоотеческо аскетично наследство може и трябва да играе важна роля в това число и в католическо-православния диалог“, заяви той.

Според патриарх Кирил богословският диалог не е единственото проявление на католическо-православното сътрудничество. „Ние имаме много теми, по които сме в единомислие“ - тези думи на руския патриарх цитира пресслужбата на Отдела за външни църковни отношения към Московската патриаршия. Някои от темите са: семейството, моралът, защитата на околната среда, въпросите за социалната справедливост. В изявлението си, направено в края на разговора, председателят на РПЦ подчерта, че за него тази среща е „и радост, и възможност“.

Руският патриарх и неговите събратя от Източните католически църкви заедно поеха ангажимента да се изправят срещу християнофобията, да защитават Светите земи и правата на християните, за които е неприемливо изгнанието от родната им земя заради тяхната вяра.

Източници: Radio Vaticano (rus), Латинска патриаршия на Йерусалим, по www.catholic-news.bg

Света Бибиана

2 декември

Към славния и почетен кортеж от девизи, сред които блестят с особено очарование Цецилия, Агата, Евгения, Екатерина, Наталия, Барбара и безброй други знайни и незнайни, през IV в. се присъединява и Бибиана, чиято памет честваме на 2 декември.

След постановилия свободното изповядване на християнската религия Милански едикт от 313 г. и след издадената през 341 г. заповед, забраняваща езическите жертвоприношения, привържениците на идолопоклонството се организират за възстановява-

не на статуквото от времето на Нерон и Веспасиан, т.е. на култа към езическите богове. Философите неоплатоници Ливаний, Максим, Темистий и Симах упорито се противопоставят на християнското учение и чрез писанията си насаждават езическия светоглед. Когато през 361 г. като едновластен император на Римската империя на престола се възкачва Юлиан, те намират в негово лице своя велик сподвижник.

При краткотрайното му царуване (361-363 г.) в империята е прокламирана пълна веротърпимост. Целта е ересите, които през тези векове от християнската ера разкъсват единството на Църквата, да получат възможност свободно да проповядват учението си. И да разколебават у последователите на Христос вярата в Единния Бог. Лично Юлиан съчинява закони, според които в училищата да бъде преиначавано християнското учение. И не само това. В империята широко разпространение получават съчиненията от него седем книги под слов „Против християните“.

При това положение специален закон за гонения и мъче-

На стр. 11

9

ИСТИНА
VERITAS

Брой 12 (1457)
декември 2011 г.

С разумно сърце...

Реч на папа Бенедикт XVI пред немския Бундестаг,
22 септември 2011 г.

(Продължава
от миналия брой)

Как може да се разбере кое е справедливо? В исторически план правовият ред е изграждан почти винаги върху религиозна основа - съобразявайки се с Божията воля, се установявало кое е справедливо между хората. За разлика от други големи религии християнството никога не е налагало на държавата и на обществото откровенческо право - закон, основан на някакво откровение. Вместо това то се е опирало на природата и на разума като истински извори на правото, върху хармонията между обективен и субективен разум, която предполага обаче, че и двете сфери в сътворения разум имат основания в съзидаващия разум на Бог. Така християнските богослови се присъединиха към едно философско и юридическо движение, възникнало още във II век преди Христос. В първата половина на II век пр. Хр. стана среща между социалното природно право, развивано от философите стоици, и известни фигури от римското право. От този контакт е родена западната правна култура, която е била с определящо значение за правната култура на цялото човечество. От тази предхристиянска връзка на право и философия тръгва пътят, който води през християнското средновековие към юридическо развитие на правото в епохата на Просвещението, та чак до Декларацията за правата на човека и до нашия немски основен закон, с който нашият народ призна през 1949 г. „ненакърнимите и неотменими човешките права като основа на всяка човешка общност, на мира и справедливостта в света“.

За развитието на правото и на човечеството беше определящо това, че християнските богослови не застанаха на страната на религиозното право, както се изискваше заради вярата в божеството, а взеха страната на философията, като признаха разума и природата в тяхната взаимовръзка за източник на правото, отнасящ се за всички. Такова решение е бил взел вече апостол Павел, когато казва в посланието до римляните: „Защото, щом езичниците, които нямат закон (еврейската Тора), по природа вършат законното, те, без да имат закон, сами на себе си са закон; че делото на закона е написано в техните сърца“ (Рим. 2, 14, 15), и тяхната съвест свидетелства за това. Тук изпъкват двете основни понятия - природа и съвест, при това съвестта се разбира не по друг начин, а като разумното сърце на Соломон, като език на неговата същност, отворена към разума. Ако това беше достатъчно, през епохата на Просвещението, после за Декларацията за правата на човека след Втората световна война и дори за изготвянето на нашия основен закон, за да изглежда ясен въпросът за основите на законодателството, то през пос-

ледните петдесет години настъпи драматична промяна на ситуацията. Идеята за естествения закон се разглежда днес като изключително католическа доктрина, която не си струва да се дискутира извън католическите среди, така че вече е почти срамно изобщо да се споменава този термин. Позволете ми накратко да посоча как е възникнала тази ситуация. Основополагаща е тезата, че между битие и морална повеля има непреодолима пропаст. От битието не може да следва морална повеля, защото те двете са от свършено различни области. Между другото, основа за това е почти общоприетото позитивистко схващане за природа и разум. Ако природата според думите на Ханс Келзен „се разглежда като съвкупност от обективни факти, свързани едни с други по причинно-следствена връзка“, то тогава от нея не може да се изведе никакъв знак, че притежава етичен характер. Позитивистката концепция за природата, която разглежда природата чисто функционално - както природните науки, не може да изгради мост към етиката и правото, а отново ще предизвика чисто функционални отговори. Същото обаче важи и за разума от позитивистка гледна точка, считана от мнозина за единственото научно виждане. Според него това, което не може да бъде проверено или фалшифицирано, не влиза в сферата на разума в тесния му смисъл. Затова етиката и религията трябва да бъдат сведени до областта на субективното и да останат извън областта на разума в строгия смисъл на думата. Там, където господства позитивистката логика, а това до голяма степен се случва в нашето обществено съзнание, класическите източници на знанието за етиката и правото остават извън играта. Това е драматична ситуация, която засяга всички и изисква публична дискусия; основна цел на моето слово е настойчиво да приканя за скорошно обсъждане на ситуацията.

Позитивистката концепция за природата и разума, позитивисткият възглед за света като цяло представляват значителна част от човешкото познание и възможности, от която ние в никакъв случай не бива да се отказваме. Но сами по себе си те не формират културата, която да отговаря и да бъде достатъчна на човека в неговата цялост. Там, където позитивизмът смята себе си за единствено достатъчна култура и избутва другите културни реалности в субкултурата, там той обезличава човека и дори застрашава неговата човечност. Аз казвам това, имайки предвид специално Европа, в която широки кръгове се опитват да наложат признаването само на позитивизма като обща култура и обща основа на законодателството, докато всички останали убеждения и другите ценности на нашата култура се принизяват до ниво суб-

култура. Така Европа изпада в сравнение с други култури по света в ситуация на липса на култура и предизвиква появата на екстремистки и радикални движения. Позитивистката концепция, която се провъзгласява за единствена и която не може да приеме нищо по-различно от функционалността, прилича на железобетонни бункери без прозорци, в които ние самите си правим климата и светлината и не желаем повече да получаваме тези две работи от широката Божия свят. Обаче не можем да отречем, че в този от нас сътворен свят тайно черпим материал от Бог, който преработваме в наши изделия. Трябва отново да се отворят прозорците, трябва отново да видим широтата на света, на небето и на земята и да се научим правилно да използваме всичко това.

Но как да го направим? Как да намерим пътя към цялото? Как разумът отново да намери своето величие, без да се плъзне в ирационалното? Как може природата отново да се появи в своята истинска дълбочина, със своите изисквания и със своите характеристики? Спомням си за един процес от по-новата политическа история и се надявам да не бъде криво тълкуван, нито да предизвика твърде едностранчиви полемики. Бих казал, че появяването на екологичното движение в немската политика от 1970 г. насам макар и да не е може би разтворило прозорца, беше и си остава вик за чист въздух и този вик не бива да остава недочут и да бъде загърбен само заради това, че

в него се забелязва много ирационалност. Младите хора си дадоха сметка, че нещо в нашето отношение към природата не е както трябва, че материята не е просто материал, с който да се разпореждаме, а че самата земя има своето дос-

могла да съдържа норми само ако някаква воля ги е заложила тези норми. Това от своя страна би предполагало един Бог Творец, чиято воля е проникнала в природата. „Да се дискутира за истинността на тази вяра е напълно безсмислено“, отбелязва той. Наистина ли? - питам аз. Наистина ли е безсмислено да се замислим дали обективният разум, който се проявява в природата, не предполага творчески разум - един Дух Съзидател?

Тук на помощ трябва да ни дойде културното наследство на Европа. Идеята за човешките права, идеята за равенството на хората пред закона, признаването на ненакърнимостта на човешкото достойнство у всеки човек и признаването на отговорността на хората за действията им - всичко това се е развило от убедеността в съществуването на един творещ Бог. Тези прозрения на разума формират нашата културна памет. Да не й обръщаме внимание или да я смятаме само за минало, би било осакатяване на нашата култура, лишаване от нейната цялостност. Културата на Европа е възникнала от срещата на Йерусалим, Атина и Рим - среща между вярата в Бога на Израел, философския разум на гърците и правната мисъл на Рим. Тази тристранна среща образува вътрешната идентичност на Европа. Съзнанието за отговорността на хората пред Бог и признаването на ненакърнимостта на човешкото достойнство у всеки човек определят в тази среща критериите на правната система. Наш дълг в този исторически момент е да ги опазваме.

В часа, когато младият цар Соломон поемаше властта, му бе дадена възможността да получи това, за което се помоли. Какво би било, ако на нас, днешните законодатели, ни се дадеше възможност да отпратим една молба? За какво бихме се помолили? Мисля, че и днес не бихме могли да си пожелаем нищо друго освен едно разумно сърце - способност да различаваме доброто от злото и по този начин да утвърждаваме истинните закони, да служим на справедливостта и на мира.

Много благодарая за вашето внимание!

Превод:
д-р Майя ХИЛДЕГАРД

Двадесет години Вестник „Истина-Veritas“

Юбилейно

От стр. 8

верните си кореспонденти Росица Златева, Жана Стоева, Иван Кърчев, Никола Караджов, Стефан Папучиев и още десетки надеждни сътрудници изпълнява мисията си, която би се оказала неизпълнима без всички тях. Нека в това признание открият искрената признателност на редакционната колегия.

Считам в съзвучие с истината да спомена с благодарност имената и на дарители, които в началния период при издаването на вестника доказаха своята съпричастност към делото на Католическата преса в България: семей-

ство Жан-Шарл и Ан Кун от Брюксел, преподобния каноник Емил Чериг и събратята му от катедралния храм „Assomption de la Sainte Vierge“, гр. Сион, професор Франсоа Клостр и колегите му от института „Анри Бофур“ в Париж, Венсан Пелегрини, главен редактор на в. „Le Nouvelliste“, Швейцария.

Духовници, сътрудници, кореспонденти, дарители, редакционен екип, всички заедно служеха на призованието си като Cooperatores veritatis - Спомощници на Истината (3 Ин. 1, 8), и в отговор на призива на Съборния декрет

Apostolicam Actuositatem (18 ноември 1965 г.) участваха чрез словото в живота на Църквата и в нейната евангелизаторска мисия.

Нека читателите на в. „Истина-Veritas“ с молитвите си към Всемиловития Бог им се отблагодарят и ги подпомагат в доброволческата им богоугодна мисия и през следващите двадесет години.

На многая лета!

Иван ТЕОФИЛОВ

10 ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1457)
декември 2011 г.

От Бенин папа Бенедикт XVI отпраща послание на надежда към Църквата и към целия свят

Надеждата като ключ за нов мисионерски устрем на африканския континент към бъдещето е посланието, което папа Бенедикт XVI отпраща от Бенин. Това заяви отец Федерико Ломбарди, директор на Ватиканския пресцентър, придружавал неотлъчно папата по време на тридневната му апостолическа визита в Бенин: „Смятам, че надеждата е основното, което не трябва да губим от погледа си. Ние сме свикнали да виждаме в другите континенти и части на света само негативните аспекти, които наистина съществуват, но с това затваряме перспективата за положителното. Например да се помогне за преодоляване на страданията и за освобождаване на големия потенциал чрез едно добро правителство с образование, с помощ за развитие и чрез известяване на християнската надежда. Мисля, че африканците, без да им трябва много думи, разбраха това послание на надежда, а радостта им при срещите с папата потвърди това.“

Според отец Ломбарди папската визита в Бенин не е приключила, защото е проекция в бъдещето: „Самият папа го каза на заключителната литургия, връчвайки постсинодалното апостолическо насърчение за Африка. В известен смисъл с връчването на този документ завършва пътят на подготовката на Синода за Африка, неговото честване и обобщаването на резултатите от него. Но сега започва нов път - за неговото осъзнаване и привеждане на практика. Документът много конкретно посочва пас-

тирската дейност на Църквата не само в различни сфери на апостолата, а и при някои инициативи, които могат да стартират в най-скоро време. Например: Годината на помирение, Дните или Седмиците за помирение, които могат да бъдат организирани на местно ниво от отделните епископски конференции в Африка. Това означава, че започнатият път продължава и не трябва да бъде прекъсван, защото целта не е постигната. Напротив, това е ново начало.“

Ватиканският говорител коментира и два важни момента от папската визита в Бенин - срещата с политиците и срещата с децата: „Мисля, че това са две символически срещи, които няма да бъдат забравени, тъй като политиците са първите, които носят отговорност за бъдещето. Затова Светият отец ги предупреди: „Не лишавайте вашите народи от тяхната надежда и от тяхното бъдеще.“ От друга страна, децата са конкретното бъдеще. То започва още сега, когато те жи-

веят в трудни условия, когато могат да бъдат жертва на несправедливости, болести и бедност, но могат да са и съкровище, което да бъде обичано и съхранявано, за да даде богатство на човешки и духовен ресурс, от който зависи бъдещето на Африка. Тези две срещи са две силни картини: папата, който отправя силни думи към политиците, и папата заедно с децата, които са бъдещето, което трябва да бъде подкрепено, за да разцъфти. Сигурен съм, че посланията от тях ще бъдат ясно разбрани от всички.“

Основател на католическо движение е министър в новия италиански кабинет

Проф. Андреа Рикарди, основател на едно от водещите католически църковни движения „Общността „Свети Егидий“, е новият министър по международното сътрудничество и интеграцията в италианското правителство, сформирани наскоро от Марио Монти. За това съобщава Catholic World News, като цитира информацията от в. La Repubblica.

Адреа Рикарди (роден 1950 г.) основава Общността „Свети Егидий“ през 1968 г. в Рим, когато е студент в университета. Своето име общността получава от църквата „Свети Егидий“ в римския район Трастевере, където всяка вечер студентите, станали членове на общността, започват да се събират за съвместна молитва и четене на Свещеното писание. Те се занимават и с благотворителна дейност, като оказват помощ на бездомни и бедни. Дейността на Общността „Свети Егидий“ е одобрена от Папския съвет по делата на миря-

ните и получава статут на международна асоциация на вярващите през 1986 г. Числеността на членовете през последните две десетилетия стига до 50 хиляди в 72 страни по целия свят. Организацията се занимава с евангелизация и милосърдни дела.

Източник: Christus Imperat, по www.catholic-news.bg

12 ИСТИНА
VERITAS
Брой 12 (1457)
декември 2011 г.

Да утвърдя вярата

„Моето първо задължение е да утвърдя, обновя и укрепя вярата във всеки кавалер и дама на ордена, да насърча светостта и осигуря пълната подкрепа на Църквата в Светата земя.“ Това посочи в своето първо слово, произнесено на 8 ноември в Рим, празник на Дева Мария на Палестина, архиепископ Едуин Фредерик О'Бриен - Велик магистър на Рицарския орден на Божия гроб в Йерусалим, към членовете му от цял свят. Архиепископът изрази своята благодарност към членовете на ордена за тяхната всеотдайност и безценна дейност и припомни своя предшественик карди-

нал Джон Патрик Фолей. Монс. О'Бриен посочи, че още известно време ще бъде в служба на местната Църква в Балтимор, на която е архиепископ, до назначаването от папа Бенедикт XVI на нов архиепископ. Рицарският орден на Божия гроб в Йерусалим е основният източник на подкрепа за институционалните дейности и семинарията на Латинската патриаршия на Йерусалим, както и на нейните училища, посещавани както от християни, така и от мюсюлмани в Израел, Палестина и Йордания. Неотдавна Светият отец повери на ордена грижата и за християните в Египет и Ливан.

Влязоха в сила нови преводи на Римския требник

С началото на новата литургична година (у Адвентна неделя) официално влязоха в сила новият английски и новият руски превод на Римския требник (мисал).

С декрет на архиепископа на Москва монс. Паоло Пеци, който е и председател на Епископската конференция на Католическата църква в Русия, преводът на требника стана задължителен за всички католически енории на територията на

Руската федерация от 27 ноември, като същевременно се отменят всички предишни преводи на литургийника. Той може да се използва за отслужване на литургия на руски език и в страни извън Русия.

Новият превод на Римския требник на английски език бе подготвен цели осем години. В работата участие взеха експерти и представители на англоезични страни от пет континента, както и сътрудници от Конг-

Сред последните дейности на организацията монс. О'Бриен припомни: представянето пред италианските и ватиканските власти на възпитателната програма One Laptop per child, имаща за цел да даде на всяко дете по един компютър; участието в Евхаристичния конгрес на Католическата църква в Италия; пускането на емисия от пощенски марки на Италия, посветена на ордена. Към това се прибавя и интензивната милосърдна дейност в полза на Светата земя. Накрая архиепископът припомни първата инвестиция в Москва на кавалери и дами от новата общност в Руската федерация и основаването на генерален щаб във Венецуела, с което ордентът е представен вече в 57 страни по света.

Програма на папа Бенедикт XVI за Рождество Христово и Нова година

Събота, 24 декември, 23,00 часа - Тържество на Рождество Христово. Среднощна литургия, председателствана от папа Бенедикт XVI, в базиликата „Свети Петър“

Неделя, 25 декември, 13,00 - 13,45 часа - Традиционно послание на папата за Рождество Христово и благослов „Към града и света“ от площад „Свети Петър“

Неделя, 1 януари 2012 г., 11,00 - 12,45 часа - Тържество „Дева Мария Богородица“. Литургия във ватиканската базилика, председателствана от Светия отец, за 45-ия световен ден на мира.

Рождественските служби ще се предават по Евровизия; часовете са дадени според българското часово време.

САЩ Администрацията прекрати финансирането на социални центрове, управлявани от Католическата църква

Службата за миграцията и службата за бежанците към Министерството на здравеопазването и социалните услуги преустановиха финансирането на централите, управлявани от Католическата църква, които предоставят подслон на бежанците и се борят с трафика на хора за проституция, робство и търговия с органи. Трудно е да се разберат мотивите, имайки предвид, че през 2010 г. католическите центрове са поели грижите за 28 на сто от бежанците, пристигнали в САЩ, освен ако причината не е във факта, че тези центрове - в съответствие с нормите на Църквата - са отказали да предоставят определени услуги за жени като аборт и противозачатъчни.

Предвидените средства са разпределени между три други организации: Комитет за бежанците и имигрантите в САЩ и асоциациите Heartland и Tapestry, които както е било разяснено предлагат, „акушеро-гинекологични грижи“ от ши-

рок мащаб. От своя страна американските епископи обявиха завеждането на дело за дискриминация на неправителствена организация за нестопанска цел по религиозни причини. Междувременно независима комисия в рамките на Министерството на здравеопазването и социалните услуги оцени католическите центрове като най-квалифицирани сред подобните институции и сега оспорва решението, взето от министерството, наричайки го „политическо и несправедливо“. От друга страна, Асоциацията за граждански права обвини правителството във Вашингтон, че не е наложило на епископската конференция да прилага етичния протокол за репродукцията, подпичан от държавните органи. В очакване на решението изглежда, че администрацията на Обама е направила избора си, с който отдалечава още повече католическия свят от своята социална политика.

